

ЗЕМЛЕДЪЛСКА ЗАЩИТА

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИИ ЗЕМЛЕДЪЛСКИ НАРОДЕНЪ СЪЮЗ.

В. „Земледѣлска Защита“ излиза веднѣжъ въ седмицата — въ Сръда.
Цѣната на вѣстника е за година 5 лева въ прѣдплата. За странство
се прибавятъ само пощенскитѣ разноси.

Всичко което се отнася до вѣстника се испраша до администрацията
въ гр. Плѣвнѣ.

За частни обявления се плаща по 2½ ст. на дума въ
страница, а на първа по 5 ст. Обявления отъ сѣдебнитѣ прио
мѣстватъ по особено споразумение.

Чната
по-

Неплатени писма не се приематъ и необнародвани ръкописи не се
върщатъ, освѣтъ ако сѣ придружатъ съ пощенска марка.

„СЪЕДИНЕНИИТО ПРАВИ СИЛАТА“

ВЪЗВАНИЕ

къмъ

ЗЕМЛЕДЪЛЦИТЕ ВЪ БЪЛГАРИЯ.

Драги земледѣлци.

Отъ 23 години, отъ какъ сме освободени, работитѣ у насъ вър-
вѣтъ вмѣсто на добръ на по злѣ. Земледѣлцитѣ, — болшинството
въ тази страна, вмѣсто да бждатъ по охолни, по заможни, тѣ отъ
день на день усиромашяватъ и уголяватъ. Това уголяване върви
съ голѣми крачки. Много сж причинитѣ за това уголяване на на-
рода, много отъ които независятъ отъ никого, но има и такива,
които зависѣтъ отъ ония, които сж управлявали до сега нашето
отечество.

Нека си признаемъ, че почти всички правителства, съ малки
исключения, не сж нищо направили за подобрене поминѣка на стра-
ната, за оня поминѣкъ, който храни въ България 2,648,000 човѣш-
ки гърла, за оня поминѣкъ, който храни, облича и поддържа бъл-
гарската държава, българският народъ. Цѣлата система на хазѣйство
въ насъ, гледището на нашитѣ ръководители сж били да увелича-
ватъ въ всичко разходитѣ, безъ да помислѣтъ за източници, отъ
където да излѣзатъ тѣзи разходи.

Хвърлете единъ погледъ на каквото щете у насъ, на който клонъ
на управлението искате и вие ще видите, че у насъ нищо не е на-
редено съгласно нуждитѣ и интереситѣ на нашия народъ. Имаме
ние много училища, което е единъ радостенъ фактъ, ала ни едно
отъ тѣхъ не отговаря на нуждитѣ на народа; ни едно не е наредено
и не е приспособено да искара хора привързани къмъ поми-
нѣка и труда. Всички съ малки исключения сж фабрики за чинов-
ници, а всѣки бѣга отъ полѣто на труда. За това ние виждаме, че
синѣтъ на земледѣлеца, синѣтъ на иснафа, напушатъ бащиното си
орало, башения занаятъ и бѣгатъ въ града, а при това ние нѣмаме
още ни фабрицитѣ на Англия и Германия, ни искусствата на Франция.

Това е страшно. Човѣкъ би помислилъ, че България е единъ
батакчийски дюгенъ, въ когото кѣй какъ завърне краде и безчин-
ствува безнаказано. Човѣкъ би помислилъ най послѣ, че у насъ вла-
дѣе царството на кражбитѣ, царството на неуредицата, на подлостѣта
и мизерията.

Братя земледѣлци.

Мрачно и жалостно е било положението на българският народъ
подъ турското иго, ала не по малко жалостно е положението ни и
днесъ при свободнитѣ ни закони. Днесъ ние нѣмаме вече бѣсилки,
нѣмаме дишъ хжка, развождане на царвули, ала имаме довчер-
нови насилия, имаме тежки непоносими и неравномѣрни разсхвър-
лени данѣци, ние имаме не прѣди много врѣме на гърбѣтъ си де-
сятѣкъ, имаме безбожни лихвари, които съ законъ въ ржка, взе-
матъ всичко мило и драго; уголватъ до риза този, който е уросилъ
съ кървавъ потъ тази грѣшна и измѣнена страна. Да, мрачно и жа-
лостно е нашето днешно положение, ала утешителното е, че това
положение не е безнадежно, то не е безъ край. Ние имаме цѣръ.

Братя земледѣлци.

Борбата водена отъ 3 години насамъ, така смѣло и законно,
противъ едни разбойнически и насилнически правителство, каквото
напримѣръ бѣше онова на либералитѣ, даде своитѣ резултати — ние
сме днесъ вече освободени отъ оня сборъ отъ разбойници, които
ходиха да ни вързватъ съ белегчета, които избиваха жбитѣ на не-
щастнитѣ земледѣлци по затворитѣ, които прѣдизвикаха сѣчѣта на
невиннитѣ хора. Да, ние днесъ сме свободни отъ ония мечки и вѣл-
ци, които биха, затваряха, интернираха и които разплакаха Бълга-
рия и които пропѣдиха стотина семледѣлци да оплакватъ не мили
не драги днитѣ си по чужбина. Да, ние трѣбва да сме благодарни,
че замина режима на крадцитѣ, режима на разбойницитѣ, гешефта-
ритѣ и режима на белегчетата и затворитѣ. Ала съ това, нашата за-

конна борба още не е свършена. Нашето дѣло, нашитѣ искания, из-
работени въ II земледѣлски конгресъ, още не сж изпълнени и ни-
кога нѣма да бждатъ изпълнени, ако ние мълчимъ.

Братя земледѣлци.

Ние водимъ съсловна борба, ние имаме редъ искания, които
никого друго не застъпватъ и увърждатъ. Тѣзи наши искания,
които ако се изпълнятъ ще бждатъ въ полза и за земледѣлцитѣ и
за общото ни отечество, трѣбва да бждатъ нашето Евангелие — за
тѣхъ ние трѣбва да работимъ.

Ние бихме желали като бжде всѣко съсловие добръ, да бжде
и намъ сносно, и намъ подобро положението; ние искаме всички
еднакво да носимъ тежобитѣ, които ни се налагатъ, но не както е
било до сега, да лѣга почти цѣлий държавенъ товаръ върху уголе-
литѣ плѣщи на земледѣлцитѣ, а другитѣ сравнително да носятъ по
малѣкъ. Ние нито властѣта искаме, нито министри ще ставаме, а ис-
каме това, което заслужаваме, както по численността си, така и по
занаята, който имаме. Това го искаме, защото сме убѣдени, че ще
бжде добръ и намъ, добръ и на държавата.

Но можемъ ли ние земледѣлцитѣ да очакваме нѣщо добро отъ
ония, които ръководѣтъ работитѣ въ София, безъ да пращаме на-
ши хора въ народното събрание? Можемъ ли ние да чакаме подо-
брение на хала ни, ако ние не изберемъ и не испратимъ хора, кои-
то познаватъ отблизо нашитѣ болки и нужди? Ами че нали чакахме
цѣли 23 години добро отъ тия що пращаме въ София, които вмѣ-
сто добро ни налагаха десѣтъци, гнили вагони, излишни хамбари,
заеми съ монополи и пр.?

Драги земледѣлци.

Всички земледѣлци въ България, стари и млади, учени и про-
сти трѣбва да разбератъ, че ние никакво добро не можемъ да очак-
ваме отъ ония, които стоятъ далеко отъ роба земледѣлеца. За това
Ви приканваме на задружена работа по прѣдстоящитѣ избори, които
ще станатъ на 17 т. м.

Братя земледѣлци.

Не забравяйте, че у насъ, всѣко съсловие си е наредило рабо-
титѣ, сравнително по добръ отъ земледѣлцитѣ. Адвокатитѣ, които ви-
наги до сега сж се избирали въ най голѣмо число, си наредиха
закони и закончета угодни тѣмъ — ние имаме адвокатско царство;
търговцитѣ като по съзнателни и тѣ наредиха и свой търговски ка-
мари и свой сравнително малки патенти — при всичко, че това не
е толкова голѣмъ успѣхъ, обаче, при все това бѣше търговско цар-
ство. Чиновницитѣ по реда си и тѣ направиха нѣщо за себе си, би-
ло то че си опрѣдѣлиха по голѣми плати, било то пенсии и др. —
това бѣше чиновническо царство. И фабрикантитѣ не останаха на-
задъ, и тѣ успѣха да си създадѣтъ единъ чудовищенъ законъ из-
вѣстенъ подъ името; „Законъ за повдигане индустрията“ — и тѣ
имаха свое царство. Само земледѣлско царство не чухме ние да има
въ България, която божемъ е чисто земледѣлска страна. Само зем-
ледѣлцитѣ сж били и сж останали млѣчната крава за всички; само
за тѣхъ нищо не е направено. Но ето ние искаме да се чуе и гла-
сѣтъ на земледѣлеца, ние искаме да настане и земледѣлско царство
и това рано или късно ще настане, защото сме и много, и прави
въ исканията си. И законитѣ, и морала, и правдата сж на наша страна.

Земледѣлци въ България.

17-й Февруарий е Великденъ за всички ни. Въ него день Бъл-
гарският народъ е повиканъ да си избере хора, които въ София ко-

вътъ закони и налагатъ данъци. Гласувайте за хора, които не ще позволятъ данъкъ като десетъка, дайте си бюлетинитъ за хора, които сж на първо мѣсто отъ земеделското сдружаване, защото само тѣ знаятъ болкитъ Ви, само тѣ знаятъ колко солъ има въ хлѣба Ви; гласувайте за хора, които нѣма да вдигатъ рѣка на монополи, които единъ пжъ се вѣд ха и които искатъ пакъ да ги въвеждатъ. Не слушайте Вие тѣзи кални партизани, които сж плажнали по селата да Ви лжжатъ, за да Ви откраднатъ гласътъ; тѣ сж Ви лгали цѣли 23 години, стига толкова; избирайте **не партий, а хора**; не слушайте Вие тѣзи, които сж тръгнали да Ви цѣпътъ, да скарватъ баща съ синъ братъ съ брата, село съ село за да плѣтътъ тѣ кошницата си, а Вие да седите вѣчно въ това окаяно положение.

Дали ще ги вѣрва вече народа?

(Продължение)

Всички въпроси, които си зададохме въ миналия брой, могатъ да се сведатъ въ началния ни главенъ въпросъ: „дали ще ги вѣрва вече народа?“

За да се даде отговоръ, поне съ малка доза отъ положителностъ, на този въпросъ, ще трѣбва да се прѣлисти прѣди всичко миналия политически животъ на нашия народъ.

Класификацията, съ която може да се характеризира този животъ, го рѣд-долъ се свежда въ слѣдующето:

1. Дълбокъ стѣнь,
2. Полусънъ или сънливостъ и
3. Пробуждение.

Границитъ на всѣки единъ отъ тѣзи периоди, вѣрваме, че се знаятъ отъ всѣкого, който се е интересува отъ културното развитие на българския народъ; па могатъ да се схванатъ и отъ по долу изложеното.

Фазисътъ на дълбокия стѣнь бѣ участіе и нещастіе за народа. Щастіето се състоеше въ това: 1. Че прѣвъ този периодъ економическото му състояние бѣше доста завидно; 2. Че финансовата криза още не се чувствуваше и 3. Че той се намираше въ пълна безсвѣзвателностъ спрѣмо политическитъ си права и слѣдователно, всѣкакви безпокойствия, всѣкакви тревоги, прискъпи на тази областъ отъ живота, бѣха чужди за него. Нещастіето:—1) Ч. той се намира въ полусъзнателно състояние, — нѣщо, което значително го приближаваше до неговитъ прародители — сжчинскитъ животни; 2) Че той не бѣ разпознавалъ своитъ човѣчески права и не бѣ вникналъ въ еп хата на новия си бѣтъ,—нѣщо, което характеризираше неговото невѣжество и 3. Че той не можеше да контр лира своитъ управници, а ги остави на произвола, за да положатъ основния камѣкъ на днесъ — вѣющия гробъ.

Прѣвъ този периодъ властѣта и всичкитъ права бѣха централизирани въ ржцѣтъ само на нѣколко жестоки тигри, които имаха за девизъ „вжрѣшното убѣждение“ и вѣрува на произвола. Конституцията се съхраняваше въ топлитъ пластинки на буншето. Изборитъ ставаха бързо и безъ шумъ—въ присѣстнието самъ на нѣкало канцеларски пехлявани. Урнитъ успѣваха да се нагълтатъ съ нуждитъ бюлетини. Мѣркитъ спрѣмо буювницитъ не съдържаха никаквъ наученъ методъ—тѣ си бѣха съвѣтъ мащ хски и първобитни до неимовѣрностъ. Грабежитъ бѣха пакъ хептенъ примитивни—тукъ нѣмаше никакви шашърмълци—просто се вземаше отъ купището и направо се туряше въ джоба. Съ едне рѣчь — всичко вървеше по медъ и масло, всичко ставаше по чисто животински начинъ, всичко бѣ явно, тиранско и натурално.

II Фазисъ. Обаятелнитъ струни на просвѣтата бѣха придали вече известна дразгавина на мозъчната материя. Остритъ бодли на грабежитъ и данъчната обрѣмененостъ отъ миналия периодъ, почнаха да засѣгатъ народния трупъ; стеклитъ се природни стихии съвършено го пронизаха и субективната промѣна на политическитъ режими вихрушно го подвлече подъ опеката

на разявяващата партизанска буря. III Фазисъ прѣвъ този фазисъ се състоеше въ това: 1) Че будността на съзнанието се повиши; 2) Че народа тури основния камѣкъ на стрѣмежа на облагодѣяването на своя просвѣтителенъ, економически и пр. животъ и 3) Че почна да участвува въ политическитъ борби. Нещастіето:—1. Че економическия ударъ го засѣгаше вече; 2. Че финансовата държавна криза почна да открива своитъ парливи симпатии и 3. Че тури начало на разявяващия партизански животъ.

Властѣта и правото, при все че бѣха пакъ монополъ, стеклитъ се политически обстоятелства заставиха притежателитъ имъ да се обрнатъ къмъ народа; тѣ го тикнаха въ политическата борба но не като дѣйствителенъ участникъ на този животъ, а просто само като мъртво оржие за постиганіето на егоистически си цѣли. Туря се слѣлователно началото на неразумното партизанство, което повлече съ себе си и училища, и стопанства, и моралъ, и полѣзни начинания, и цѣлия животъ даже. Това положение на народа ни най малко не видоизмѣни първитъ основни похвати на управляващата сѣра. Грабежитъ пакъ продължаваха, само че подъ друга, по усъвършенствувана форма: вмѣсто първия откровенъ начинъ, стѣпна метолтъ на предприемателскитъ геш фгарства, на фковски задигания и пр. Мѣркитъ спрѣмо размирницитъ тоже се облѣкоха въ по искуствена и научна форма: вмѣсто първиятъ публиченъ бой, стѣпна пѣсчния, участковия, кривковия и пр. методи.

III Фазисъ — пробужданіето — ревлюционерния училищенъ духъ, причиненъ отъ безразсѣднитъ похвати на власт уопитъ, значително облада народа; економическата и финансова криза отъ друга страна го съвършено разклатиха и безпринципната политика на управницитъ отъ трета страна, хвърлиха нуждната поклатка въ и тѣй разгорешеното сърдце, което причини избликтъ на искрата за пробужданіе.

Щастіето бѣ: 1. Че тъмнитъ мовѣчни прѣстави се значително озариха; 2. Че народа съзрѣ иллюстрацията на своето положение и 3. Че постави началния пунктъ за бѣдащия демократически развой. Нещастіето:—1. Че финансовата и економическа мизерия начена свята опустошателностъ; 2. Че народа съзрѣ мрачнитъ краски на своя животъ и 3. Че е безсиленъ да си помогне.

Началото на този периодъ е най памятна страница отъ краткото наредно-историческо развитие: системата на властителното безправие се срѣщна съ народното съзнание и право и, като слѣдствие, създаде неминуемия кондликтъ, който разнебити първия борецъ и постави зародиша на демократическата бомба за съвършенното му омъртвяване...

Но каква извадка можемъ да получимъ отъ тази бѣгла схема на развитие въ полза на отговорътъ си? Ний виждаме, че пасивността въ това кратко минало е винаги прѣдолѣвала; ний виждаме още, че активното участие изтъква чакъ въ послѣдний фазисъ отъ това развитіе — тогасъ именно, когато

Аслж Васъ Ви търсѣтъ само за избори и за давнина. Кога другъ пжтъ е дошелъ нѣкой да Ви попита, какъ живѣте и кждѣ Ви стискатъ обущата? Бѣгайте отъ такива доброжелатели!

З е м л е д ѣ л ц и,

Развийте Вашитъ земеделски знамена, сбирете се мирно и тихо подъ тѣхъ и вървете да гласувате. Давайте законенъ отпоръ на всѣки, който поиска да Ви вземе това свещенно право.

Отъ Комитета на Българский Земеделски Народенъ Съюзъ.

жестоката сѣдба помрачава всички свѣтли оазиси на народния бѣтъ! Единичното нѣщо, което краси до известна степенъ този нещастенъ развой, е блѣстящия моментъ на пробужданіето; но, за жалостъ, тази психологическа проява е само „пробужданіе“, но не и пълно събуждане,—нѣщо, което ни застава съ присѣрбие да признаеме инвалидността на отрицанието!

Ала както при всѣки процесъ въ животинското царство, се забѣлзватъ отдѣлни индивиди, които прѣдшествуватъ общото ниво на развитіето, тѣй и тукъ може сжщия фактъ да се констатира. Между срѣдата на тази пробуждающа маса, блѣнука една малка частъ събудени елементи, които придаватъ известна скоростъ на коллективния механизъмъ. На тази именно частъ ний възлагаеме надѣждитъ си въ прѣдстоящия изборъ.

Между тѣзи жалки твари отъ българското общество, които все цѣло сж се прѣхласнали въ свѣтелитъ на политическия развратъ и между тѣзи изроди отъ това общество, които съ своитъ глупави протести за защита на грабителитъ, хвърлиха едно пжго на българската нация, сияе милосивия и прѣпълненъ съ енергия образъ на една самоотверженна частъ неустрашими борци, които високо издигатъ знамето на правдата, свободата и прогреса.

И при все, че е дошло врѣме човѣкъ и очитъ си да не вѣрва, ний пакъ се надѣваме, че тѣзи неопитни борци, които сломиха прѣди малко главата на едни сурія грабители и които въ силата на правдата разнебитиха на вѣки единъ отживѣлъ тягостенъ законъ, ще направятъ и въ този день сжщото усилие, за да вкаратъ, ако не болшинство въ народното събрание, то поне една частъ искренни борци, които да затягатъ юздитъ на повилнвйи демонъ.

А. Ст. С—ски.

ХРОНИКА

Нашитъ Ямболски приятели кривнаха изъ гръбъ пжтъ. Тѣ съставиха, ужъ, околийска земеделска дружба въ присѣстнието на прѣдседателя на съюза г. Я. Ст. Забуновъ. Прѣвъ когото се върли и клѣли, че ще бѣдатъ вѣрни на Съюза. Сега обаче наредеи си чиста партизанска листа за прѣдстоящитъ избори. Ние съвѣтаваме всички земеделци, да прѣвратъ тѣзи своего рода лобожелатели. По този поводъ, комитетъ е подалъ слѣдующата телеграма:

Ямболъ. Прѣдседателю Окол. Земеделска Дружба Милковъ, с. Астане, които книжара Кжичевъ. Таква кандидати, каквито сте поставили, ужъ, въ земеделската листа, които сж партизани на известна партия. Комитетъ не одобрява и за това Ви повѣдѣние, вѣрно за земеделската организация, се изключавате отъ Съюза. Тѣжко и горко на тия земеделци, чийто интереси ще зашищавате по този начинъ.

Прѣдседателъ Земеделскій Съюзъ: Забуновъ.

Давайте подъ сѣдъ всѣки чиновникъ билъ той кметъ, писаръ, стражаръ, началникъ окр. управителъ, сѣдия, учителъ и пр., който си позволи да агитира кждѣто и да било по прѣдстоящитъ законодателни избори. Такъвъ може всѣки да даде въ сѣдъ (чрѣвъ прокурора) ако има само двама свѣдѣтели на основание избирателния законъ. Нужно е всѣки избирателъ да не забравя това

Отъ Варненско получаваме една малко тенденциозна телеграма, съ която се съобщава на комитетъ, че отъ страна на земе-

делската организация били опрѣдѣлени кандидати: Димо Шиковъ отъ с. Николаевка и Тодоръ Ноевъ отъ с. Аврентъ; обаче комитетъ си познава хората, за това, явяваме на тия господа, сжщо и на населението изъ Варненско, че земеделската организация не вземе никакво участие въ Варненска околия за въ прѣдстоящитъ избори.

ЗЕМЛЕДЕЛСКО ДВИЖЕНИЕ.

Телеграми:

Нова Загора, 2 Февруарий 1902 г.

Многолюдно събрание отъ земеделци присѣдства, открихъ събраието, поддържа се подходяща рѣчь отъ Чиликовъ и слѣдъ съвѣщанието удобри за кандидати двама земеделци Злати Кабаджовъ и Радни Колевъ. Прѣдс. дружба: Ив. Ст. Омарчевски.

Шуменъ, 6 Февруарий 1902 г.

Кандидатъ народенъ прѣдставителъ отъ земеделската организация, Шумейска околия, е Никола Узумовъ.

Отъ бюрото на Дивѣдовската дружба.

Т. Сейменската окол. земедел. дружба въ събраието си на 3 Февруарий н. г. е опрѣдѣлила отъ страна на земедел. съюзъ кандидатитъ за народ. прѣдставители: Илия Ч. Калъчювъ, земеделецъ отъ с. Обруклий, Иванъ Драгиевъ, земеделецъ отъ Т. Сейменъ и подпрѣдседателя на Съюза г. Димитръ Драгиевъ.

Борисовградската окол. земеделска дружба на 27 н. м. е имала околийско събрание въ което е вземала рѣшение да вземе живо участие въ прѣдстоящитъ избори за народни прѣдставители, като сжщеврѣменно събраието е опрѣдѣлило и единъ кандидатъ отъ страна на дружбата г. Георги Атанасовъ отъ с. Караджалово — Борисовградска околия, който е далъ слѣдующата декларация: Съ настоящата декларация се обещавамъ прѣдъ избирателитъ на Борисовградската околия, че ако бѣда избранъ за народенъ прѣдставителъ въ прѣдстоящитъ законодателни избори за народни прѣдставители, ще подѣржамъ исканията на земеделцитъ и земеделската организация н, че никога нѣма да подѣржамъ тая или она политическа партия въ врѣда на земеделскитъ интереси, както и она на другитъ съсловия.

За удостовѣрение на всичко това подписвамъ саморѣчно истоящата декларация. Кандидатъ: Г. Атанасовъ.

Декларация. Долоподписанитъ кандидати на земеделската организация: Милко Т. Шиваровъ — с. Чанлия, Гену Енчовъ — с. Чикарджий и Петко Желѣзковъ Радевски — отъ гр. Чирпанъ, даваме настоящата декларация на избирателитъ отъ Чирпанската околия, че въ случай се изберемъ за народни прѣдставители за XII обикновенно народно събрание задѣлжаваме се да подѣржаме слѣдующето:

- 1) Като се отказваме отъ всѣкакво партизанство, ще подѣржаме земеделската организация.
- 2) Въ народното събрание ще дѣйствуваме за прокарване на земеделскитъ искания и подѣржаме парламентарната земеделска група.
- 3) Задѣлжаваме се слѣдъ завръщанието ни отъ камарата вървъ въ 20 дни да дадемъ прѣдъ избирателитъ си отчетъ за дѣятелността си като народни прѣдствителитъ.
- 4) Задѣлжаваме се да се явимъ въ земеделския конгресъ да дѣдемъ и тамъ отчетъ за дѣятелността си.

с. Чанлий, 2 Февруарий 1902 г.

Кандидати: Милко Т. Шиваровъ, Петко Ж. Радевски, Гену Енчовъ.

Земеделската дружба въ с. Марково (Шумейско) на 7 Януарий е имала годишно събрание, гдѣто старото настоятелство е било промѣнено съ слѣдующето: прѣдседателъ Е. Б. Вермозовъ, подпрѣдседателъ С. М. Въчваровъ, касиеръ Д. Вълчовъ, дѣловодителъ Хр. Радевъ и чл. съвѣтникъ: Георги Янчовъ.